

កិច្ចសម្ភាសរបស់លោកយាយឈ្មោះ ផែ ផែ

ក៖ អ្នកសម្ភាសឈ្មោះ ហេង សុផិរី
ផែ ផែ

ខ៖ អ្នកដែលត្រូវសម្ភាសឈ្មោះ

ក៖ ជំរាបសួរលោកយាយ!

ខ៖ ចាស!

ក៖ ចាសយាយ!

ថ្ងៃនឹងខ្ញុំមានឧកាសមកសម្ភាសយាយហើយខ្ញុំធ្វើការស្ម័គ្រចិត្តនៅខាងកំរោងរបស់សាលា BYU

នៅខាងសហរដ្ឋអាមេរិចហើយកំរោងរបស់ខាងសាលាមួយនឹងគេចង់ជួយចងក្រងពង្សប្រវត្តិរបស់ប្រជាជនកម្ពុជារបស់យើងណាស់លោកយាយដើម្បីទុកអោយគូនចៅជំនាន់ក្រោយនឹងបានស្តាប់ដែរ

អញ្ជឹងលោកយាយអនុញ្ញាតអោយខ្ញុំសម្ភាសអត់ថ្ងៃនឹង?

អនុញ្ញាតអោយចៅធ្វើការសម្ភាសលោកយាយអត់ថ្ងៃនឹងអញ្ជឹង?

ខ៖ សម្ភាសទៅ សម្ភាសថាម៉េចខ្ញុំចាំស្តាប់!

ក៖ ចាស! នឹងហើយយាយមានឈ្មោះអីដែរលោកយាយ?

ខ៖ ខ្ញុំ ផែ ផែ!

ក៖ ឈ្មោះនឹងទាំងនាមត្រកូលទាំងអីទាំងអស់ហ្នឹងលោកយាយ?

ខ៖ ចាស! ឪខ្ញុំឈ្មោះ ផែ ហើយខ្ញុំឈ្មោះយាយ ផែ ហើយថាម៉េចទៀតទៅ!

ក៖ ចាស!

ខ៖ ម៉ែខ្ញុំឈ្មោះ យាយ ទឹម!

ក៖ ចាសយាយ!

ខ៖ ចាស!

ក៖

អញ្ជឹងត្រូវហើយលោកយាយអញ្ជឹងឈ្មោះនឹងត្រូវនឹងអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណលោកយាយ?

ខ៖ ចាស! ម៉ែខ្ញុំកាត់ឈ្មោះ យាយ ទឹម ឪខ្ញុំឈ្មោះ ផែ ហើយខ្ញុំឈ្មោះយាយ ផែ!

ក៖ ចាស! ឈ្មោះយាយ...

ខ៖ អាយុរបស់ខ្ញុំ៨០ (៨០ឆ្នាំ)!

ក៖ ចាស! ឈ្មោះរបស់យាយត្រូវនឹងអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណអត់លោកយាយ?

ខ៖ ត្រូវទាំងអស់!

ក៖ ត្រូវទាំងអស់ ហើយចុះឆ្នាំវិញលោកយាយកើតនៅក្នុងឆ្នាំណាដែរ?

ខ៖ ភ្លេចអស់ហើយនាងអើយទាល់តែបានចូលរៀនបានគេដាក់មក!

ក៖ ចាស! លោកយាយមានឈ្មោះហៅក្រៅអត់?

ខ៖ អត់ទេហៅអញ្ជឹងម៉ង!

ក៖ ប៉ុន្តែលោកយាយមានអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណមកដែរអត់លោកយាយ?

ខ៖ ថ្មីមិនមាន!

ក៖ នឹងហើយលោកយាយ!

ខ៖ ចាប់ភ្លេចទើបតែហើយនឹង!

ក៖ ចាស! នឹងហើយលោកយាយ (សើច)

លោកយាយហើយអញ្ជឹងលោកយាយអត់ថាលោកយាយកើតនៅក្នុងឆ្នាំណាអត់ដឹងទេហ្នឹងលោកយាយ?

ខ៖ អត់ចាំទេចៅអើយបើខ្ញុំស្តាប់តាំងពីខ្ញុំចេះដើរទីទើរ

(កូនក្មេងទើបតែចេះរៀនដើរ) ម្ល៉េះហ្នឹង ខ្ញុំស្តាប់តាំងតែពីខ្ញុំចេះដើរទីទើរ!

ក៖ ចាស!

ខ៖ ខ្ញុំអត់ដឹងខ្ញុំស្តាប់ផងនឹង!

ក៖ អញ្ជឹង?

ខ៖ បាទ!

ក៖

ប៉ុន្តែកាលនឹងដូចជានៅក្នុងអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណត្រូវនឹងសំបុត្រកំណើតរបស់លោកយាយទេ?

ខ៖ បាទ! គេចេះតែដាក់ទៅ!

ក៖ គេចេះតែដាក់ទេ?

ខ៖ ដាក់អោយត្រូវ ត្រូវ!

ក៖ បាទ! យាយក្រុមគ្រួសារសមាជិកយាយមានបងប្អូនប៉ុន្មានអ្នកដែរ?

ខ៖ ខ្ញុំបងប្អូនប្រាំនាក់!

ក៖ អូ...យាយ...

ខ៖ ស្លាប់អស់ហើយនៅសល់តែពីរនឹងឥលូវ!

ក៖ អញ្ចឹង? គាត់មានឈ្មោះអីខ្លះទៅលោកយាយ?

ខ៖ ទីមួយឈ្មោះ យាយ យ៉ាន់ ទីពីរឈ្មោះ យាយ គង ទីបីឈ្មោះ យាយ ទីម

ពីបួនឈ្មោះយាយ ផៃ!

ក៖ បាទ!

ខ៖ បួននាក់!

ក៖ បាទ!

ហើយយាយទាក់ទងជាមួយនឹងបងប្អូនរបស់យាយស្រីប៉ុន្មានប្រុសប៉ុន្មានដែរ?

ខ៖ ស្រីបួនប្រុសមួយ!

ក៖ ប្រុសតែមួយទេ!

ខ៖ អូ...ស្រីបីប្រុសតែមួយទេ!

ក៖ អីម!

ខ៖ ស្រីបីឈ្មោះយាយ ទីម យាយ គង ខ្ញុំ សាយ៉ាន់ ប្រុសតែមួយ!

ក៖ យាយកូនទីប៉ុន្មាន?

ខ៖ ខ្ញុំពៅគេ!

ក៖ អីម...កូនពៅគេទៀតលោកយាយន៍?

ខ៖ បាទ! ខ្ញុំពៅគេ!

ក៖

លោកយាយចាំសាច់រឿងអីគេខ្លះជាមួយនឹងបងប្អូនរបស់លោកយាយដែរតាំងពីមុនរហូតមកដល់ឥលូវ?

ខ៖ បងប្អូនមានអីមានដែលទៅទាស់ទែងគ្នាអីអត់រលឹបងប្អូនខ្ញុំ!

ក៖ អីម! បាទលោកយាយ!

ខ៖ គាត់ស្លាប់រាល់គ្នាអស់ហើយ!

ក៖ បាទ!

ខ៖ បងខ្ញុំ៨៦ (៨៦ឆ្នាំ) បានគាត់ស្លាប់ហើយខ្ញុំនៅរាល់ថ្ងៃ៨៦ ៨៧ហើយឆ្នាំក្រោយ!

ក៖ បាទ!

យាយអញ្ចឹងកាលពីនៅក្មេងៗលោកយាយចូលចិត្តលេងអីគេដែរជាមួយនឹងបងប្អូនរបស់លោកយាយដែរយាយ?

ខ៖ ដែលលេងអីទេ

ខ្ញុំមិនដែលលេងអីពីតូចលេងតែបាយឡូកបាយឡូនៅតូចៗចូលចិត្តលេងដឹងលេងអី!

ក៖ បាទ! អូ...ពីតូចមានលេងបាយឡូកបាយឡូដែរលោកយាយន៍?

ខ៖ បាទ! ពីមានលេងអីមានតែប៉ុណ្ណឹងលេង (សើច)!

ក៖ ត្រូវហើយសប្បាយណាស់កាលនឹង!

ខ៖ លេងក្មេងៗមានលេងអីទេ!

ក៖ បាទ!

យាយអញ្ចឹងពេលឥលូវនេះបងប្អូនរបស់លោកយាយគាត់កំពុងធ្វើអីសព្វថ្ងៃនឹងហើយគាត់នៅឯណាដែរ?

ខ៖ នោះនៅអង្គរដូងនឹងមួយ នៅតែពីរនាក់ទេបងប្អូននៅតែពីរនាក់ខ្ញុំឥលូវ!

ក៖ នឹងហើយ! តែពីរនាក់ហើយគាត់ធ្វើអីលោកយាយ?

ខ៖ គាត់ខ្លួនៗដើរអគ្គរួច ៨៦ឆ្នាំ ខ្លួនដើរអគ្គរួចទេ ខ្ញុំទៅមើលគាត់រាល់តែដងខ្លួនដុះអាចម៍នឹងនោមនឹងដុះនឹង!

ក៖ នឹងហើយ!

ខ៖ ៨៦ ហើយឥលូវនឹង!

ក៖ បាទហើយ!

ខ៖ បាទៗទ្រុឌទ្រោមមែនទែនណាស់បងខ្ញុំ!

ក៖ អញ្ចឹងលោកយាយទៅមើលគាត់រាល់តែថ្ងៃនឹងទៅ?

ខ៖ ទៅមើលគាត់រាល់តែដងនឹង ថ្ងៃមុននឹងទៅ!

ក៖ បាទ! នៅជិតគ្នាដែរហ៎លោកយាយ?

ខ៖ ឆ្ងាយនៅអង្គរដូងន៍ នៅភូមិអង្គរដូងខាងកើតដំណាក់អំពិល៧ណោះ!

ក៖ អូ...យាយទៅយាយជិះអីទៅ?

ខ៖ ជិះម៉ូតូ!

ក៖ កូនខុបទៅហ៎?

ខ៖ បាទ!

ក៖ បាទ! អញ្ចឹងដូចជាឪពុកម្តាយវិញគាត់ឈ្មោះអីដែរលោកយាយ?

ខ៖ បាទ?

ក៖ ឪពុកម្តាយរបស់យាយ?

ខ៖ ឈ្មោះ យាយទឹម តាជ័យ និងម៉ែឪខ្ញុំនឹង!

ក៖ ឈ្មោះពេញរបស់គាត់ណាស់លោកយាយ?

ខ៖ ម៉ែខ្ញុំឈ្មោះ...ឪខ្ញុំឈ្មោះតាជ័យ ម៉ែខ្ញុំឈ្មោះយាយទឹម

រូបថតម៉ែខ្ញុំនៅនឹងកន្លែងគាត់ឈ្មោះទឹម!

ក៖ ប៉ុន្តែឈ្មោះនាមត្រកូលគាត់អីនឹងយាយចាំទេ?

ខ៖ អត់ចាំ!

ក៖ អត់អីទេយាយ! អញ្ចឹងយាយ...

ខ៖ អត់ចាំ!

ក៖ ដឹងថាគាត់អាយុប៉ុន្មានហើយលោកយាយកាលពីគាត់នៅរស់?

ខ៖ ឪខ្ញុំម៉ែខ្ញុំហ៎?

ក៖ បាទ!

ខ៖ អូ...ខ្ញុំចាំតែឆ្នាំម៉ែទេម៉ែខ្ញុំឆ្នាំថោះៗដែលគាត់ស្លាប់៦០គត់(៦០ឆ្នាំ)!

ក៖ បាទ!

ខ៖ ម៉ែខ្ញុំស្លាប់៦០គត់

គាត់ខូចខ្ញុំអត់ដឹងកាលនឹងខ្ញុំនៅកូចដើរដូចថាដើរទីទើរៗណាស់

ចេះដើររត់ណាស់!

ក៖ បាទ!

ខ៖ កាលនឹងគាត់ស្លាប់!

ក៖ អីម...ហើយលោកយាយដឹងពួកគាត់កើតនៅឯណាដែរឬទេលោកយាយ?

ខ៖ នៅពាំងកែវ ភូមិពាំងកែវគាត់កើតនៅពាំងកែវនឹង!

ក៖ បាទ! ស្រុកកំណើតគាត់នៅនឹងម្តងហ៎លោកយាយ?

ខ៖ នៅពាំងកែវ!

ក៖ នឹងហើយ!

ហើយអញ្ចឹងយាយនៅពេលដែលគាត់ទាំងពីរនាក់នៅរស់ណាស់យាយមានដឹងថាធ្វើមុខរបរអីដើម្បីចិញ្ចឹមជីវិតចិញ្ចឹមគ្រួសារទេ?

ខ៖ អូ...គាត់ឡើងភ្នែក!
ក៖ លោកគាត់ឡើងភ្នែក?
ខ៖ បាទ! ឡើងភ្នែកបិទទឹកភ្នែកចិញ្ចឹមកូនគាត់ឡើងភ្នែក!
ក៖ ហើយលោកយាយវិញត្រូវជាម្តាយ?
ខ៖ ខ្ញុំដុតភ្លើងនឹង យើងនៅដុតភ្លើងអោយគាត់អញ្ចឹងទៅ!
ក៖ ម្តាយរបស់លោកយាយវិញ?
ខ៖ បាទ! ពីតូច!
ក៖ ម្តាយរបស់លោកយាយធ្វើមុខរបរភ្នែកនិងដៃរបស់លោកយាយ?
ខ៖ នឹងហើយគាត់ឡើងភ្នែកដៃ!
ក៖ អូ...បាទ!
ខ៖ ខ្ញុំឪឡើងភ្នែក!
ក៖ អ៊ីម...លោកយាយម្តាយយាយស្រីឡើងភ្នែករួចដែរ?
ខ៖ អត់ទេឪទេឡើងនោះ!
ក៖ បាទ!
ខ៖ ឪឡើង បងឡើងនឹងបងដែលគេយកទៅសម្លាប់នឹងឡើងទៅ!
ក៖ បាទ! ហើយឡើងទៅយកទឹករាមកយកមករម្ងាស់ធ្វើស្ករហ៍លោកយាយ?
ខ៖ នឹងហើយយកមករម្ងាស់!
ក៖ លោកយាយក៏ជួយគាត់អីខ្លះទៅ?
ខ៖ នឹងហើយដុតអុស!
ក៖ ហើយគាត់ជាមនុស្សបែបណាដែរទាំងម្តាយទាំងឪពុករបស់លោកយាយ?
ខ៖ មានអីគាត់ៗមិនដែលទៅជំពាក់វាក៏រឹនអ្នកណាអីទេអត់ដែលទេ
គាត់រកស៊ីខ្ញុំដឹងមកអញ្ចឹង!
ក៖ បាទយាយ!
យាយអញ្ចឹងទាកទងជាមួយសាច់រឿងដែលលោកយាយនៅចងចាំជាមួយនឹងឪពុក
កម្តាយរបស់យាយមានអីគេខ្លះដែរយាយ?
ខ៖ អត់មានអីទេនាង
សុខសប្បាយមិនដែលមានទៅលួចប្លន់អ្នកណាធ្វើទុក្ខអ្នកណាទេល្អទាំងអស់ធ្វើបុណ្យ
ធ្វើទានអត់ដែលមានអី!
ក៖ អ៊ីម!
ចុះកាលពីមុននឹងគាត់មានដែលធ្លាប់ប្រាប់យាយអំពីខ្សែជីវិតរបស់គាត់កាលពី
នៅក្មេងអោយយាយបានដឹងអត់?
ខ៖ អត់ដឹងទេ!
ក៖ អត់ដែលប្រាប់យាយសោះម៉ែង?
ខ៖ អត់! ដឹងតែម៉ែខ្ញុំដឹងដឹងដឹងមានឈ្មោះអីៗខ្ញុំអត់ដឹងផង!
ក៖ ម្តាយរបស់លោកយាយម៉ែចដែរទៅ?
ខ៖ ម៉ែខ្ញុំស្លាប់ជំពោះតឹងពោះ
ម៉ែខ្ញុំគាត់ស្លាប់តឹងពោះស្ទុះទឹកនោមកាលនឹងអត់ពេទ្យ៦០កត់ប៉ុននេះពោះដល់
ពេលគាត់ដុតទៅរូស្តិតត្រច័រគាត់ដុតទៅណាស់នឹង!
ក៖ ទឹកនៅក្នុងពោះ?
ខ៖ ទឹកនៅក្នុងពោះ!
ក៖ អត់មានពេទ្យមើលទេ?
ខ៖ អត់ជំនាន់នឹងមានពេទ្យណាមើល
ក្តីពេញអត់មានរាយរងដូចយើងឥលូវទេពីសង្គមនោះ!
ក៖ អ៊ីម...លោកយាយ!
ហើយអញ្ចឹងក្រុមគ្រួសាររបស់លោកយាយនៅស្រុកកំណើតអីនឹងរយះពេលយូរប៉ុន្មាន
ដែរលោកយាយ?
ខ៖ អត់អីទេខ្ញុំស្រុកម៉ែចនៅឯណាឥលូវនឹងហ៍?

ក៖ ស្រុកកំណើតលោកយាយនឹងនៅឯណាដែរ?
ខ៖ មានអីនៅនឹង (និយាយខាងក្រៅ)!
ក៖ ចាស! អូ...ចាសយាយ!
អញ្ជឹងស្រុកកំណើតយាយនៅនឹងទីលំនៅសព្វថ្ងៃនៅដដែលទេ?
ខ៖ ខ្ញុំនៅនឹងៗ!
ក៖ នៅ...លោកយាយអាចបញ្ជាក់ភូមិឃុំបានដែរឬទេលោកយាយ?
ខ៖ ចាស?
ក៖ បញ្ជាក់ភូមិឃុំដែលលោកយាយនៅរាល់ថ្ងៃនឹង?
ខ៖ ភូមិថ្មល់ទទឹងនឹង ឃុំអ្នកអំពិល ខេត្តកណ្តាល!
ក៖ ចាស!
ខ៖ ស្រុកអីកេស្រុកអង្គស្នួល!
ក៖ នឹងហើយលោកយាយ! ចាស
ហើយយាយមានបងប្អូនសាច់ញាតិអីក្រៅប្រទេសដែរឬទេលោកយាយ?
ខ៖ សាច់ញាតិបងប្អូនអ្នកអូស? អូ...ខ្លះអីច្រើនណាស់សាច់ញាតិ!
ក៖ តែនៅក្រៅប្រទេសណាស់លោកយាយ!
ខ៖ អូ...មិនដែលមាននឹងគេទេអត់ទេនាង!
ក៖ អត់មានទេនឹង?
ខ៖ អត់មានក្រៅប្រទេសអីនឹងទេខ្ញុំអត់រលឹង
កូននៅតែផ្ទះរលឹងអត់មានអ្នកណាធ្វើគិញ ធ្វើគ្រូអីអត់រលឹងគ្រួសារខ្ញុំម៉េចចុះ!
ក៖ អីម!
ខ៖ រៀនអត់ចេះរួចបានកូនចៅមួយនេះតែ ក
មួយក៏មិនចេះផងនេះនឹងកំលោះនឹង!
ក៖ ហើយគាត់បានអីរកស៊ីធ្វើការងារ?
ខ៖ ឥលូវអោយធ្វើម៉ូតូ អោយធ្វើម៉ូតូនឹងគេធ្វើកាលីគេនឹងណាស់!
ក៖ ចាស!
ខ៖ ចាស!
ក៖ ហើយយាយសព្វថ្ងៃលោកយាយមានកូនប៉ុន្មាននាក់ដែរ?
ខ៖ ខ្ញុំប្រាំមួយនាក់!
ក៖ គាត់ឈ្មោះអីខ្លះដែរយាយ?
ខ៖ ឈ្មោះរង្វេងអស់ហើយមើល សែ មុត សែ មួន សែ ស៊ឹម សែ ស៊ុយ សែ ណាត សែ
ស៊ីណាត ស៊ីណាយ!
ក៖ ចាសយាយ!
ខ៖ នឹងកូនខ្ញុំណាស់!
ក៖ ចាស! យាយអញ្ជឹង...
ខ៖ ប្រុសពីរ!
ក៖ ប្រុសនីលោកយាយ?
ខ៖ ប្រុសពីរស្រីបួន!
ក៖ ចាស!
ខ៖ ប្រាំមួយនាក់!
ក៖ ចុះគាត់ឥលូវរៀបការអស់ហើយឬនៅលោកយាយ?
ខ៖ អស់ហើយ!
ក៖ ហើយគាត់...ឥលូវនឹងយាយមានចៅទួតហើយលោកយាយ?
ខ៖ អូ...ចៅទួតច្រើនណាស់ខ្ញុំ!
ក៖ (សើច) ចាស!
ខ៖ មួយជួងឯណោះនោះសុទ្ធតែចៅបង្កើត!
ក៖ ចុះកូនលោកយាយគាត់រកស៊ីមុខរបរអីគេខ្លះដែរ?

ខ៖ អូ...ខ្លះធ្វើកូនខ្ញុំធ្វើរោងចក្រ រកអីខ្លះធ្វើសំណង់ខ្លះធ្វើរោងចក្រ
អត់ធ្វើអីទេនាងអើយ!

ក៖ ហើយចុះស្វាមីយាយវិញលោកតា?

ខ៖ តាខ្ញុំគាត់ស្លាប់៧៥, ៧៥នឹងគាត់ស្លាប់គាត់បងខ្ញុំប្រាំបួនឆ្នាំឯណោះ!

ក៖ ម៉េចអញ្ចឹងលោកយាយម៉េចបានគាត់ស្លាប់កាលនឹង?

ខ៖ គាត់លើសឈាមគាត់ស្លាប់កាលនឹង!

ក៖ លោកតាគាត់ឈ្មោះអីដែរលោកយាយស្វាមីរបស់លោកយាយ?

ខ៖ គាត់ឈ្មោះ តា សែ!

ក៖

កាលរៀបការនឹងលោកតាស្រលាញ់គ្នាឬក៏ឪពុកម្តាយជាអ្នករៀបចំទុកដាក់អោយ
?

ខ៖ អូ...រៀបប្តីទុកប្រាំឆ្នាំឯណោះ

តាខ្ញុំនោះស្តីប្រាំឆ្នាំទម្រាំបានការធ្វើផ្ទះអោយមួយទៀតដល់ហើយបានម៉ែខ្ញុំអោយ
គាត់ធ្វើផ្ទះអោយ!

ក៖ បាទ! អញ្ចឹងគាត់ស្រលាញ់យាយនឹង?

ខ៖ បាទ!

ក៖ បាទ! យាយកាលនឹងស្គាល់គាត់អត់?

ខ៖ គាត់...គាត់នៅអ្នកអំពីលហើយខ្ញុំនៅនឹងនេះអត់ដែលស្គាល់គាត់ផងនឹង!

ក៖ អត់ដែលស្គាល់គាត់ទេ?

ខ៖ អត់ទេ!

ក៖ ហើយដល់ពេលគេមកស្តីអញ្ចឹងក៏ឪពុកម្តាយរបស់យាយសួរ...

ខ៖ នឹងហើយគេមកស្តីឯងថាអត់យកដែរតែអាណិតម៉ែចេះតែយកទៅណា!

ក៖ (សើច) អាណិតម៉ែវិញ!

ខ៖ (សើច) អាណិតម៉ែខ្ញុំចេះតែយកគាត់ទៅគាត់ស្រលាញ់បាស់ៗ!

ក៖ អូ...បាទ! អញ្ចឹងលោកតាកាលនឹងគាត់មានមុខរបរធ្វើអីដែរលោកយាយ?

ខ៖ គាត់ឡើងភ្នែក!

ក៖ បាទ!

ខ៖ តាខ្ញុំឡើងភ្នែកទាល់តែអាយុ៦០ឆ្នាំ

បានគាត់ឈប់ឡើងធ្វើផ្ទះហើយគាត់លែងឡើង!

ក៖ ផ្ទះនឹងលោកតាអ្នកធ្វើឬក៏អីដែរលោកយាយ?

ខ៖ គាត់ធ្វើ!

ក៖ អូ...ឡាយមែនទែន!

ក៖ គាត់ឡើងភ្នែកបានមួយអុងកណ្តាលនឹង

មួយអុងកណ្តាលឡើងភ្នែកចាក់ទុកណាស់ចាក់ទុកនឹងអុងនឹងលក់ម្តងបានគ្រឿង
ទាំងអស់គ្រឿងលើនឹងបានអុងកណ្តាលនឹងហើយកាលនឹងលក់សួរមួយអុងនឹង
ទិញភ្នែកមួយអុងកណ្តាលនឹង

ទិញភ្នែកបានមួយកាលនឹងភ្នែកថោកនឹងភ្នែកប៉ុន្មានកាក់នឹង

មួយកាក់ពីរកាក់នឹងក្នុងមួយសន្លឹក!

ក៖ បាទ! បាទ!

ខ៖ សួរមួយគីឡូប៉ុន្មានទេកាលនឹងនាងអើយថោកណាស់!

ក៖ ហើយគាត់ពូកែមែនទែនចេះធ្វើផ្ទះអីហើយកាលនឹង!

ខ៖ បាទ!

គាត់ចេះឡើងភ្នែកកាលនឹងគាត់ឈប់គ្រឹមអាយុ៦០ឆ្នាំហើយកាលនឹងដល់ជំនា
ន់អាពាហ៍ទៅក៏គាត់ឈប់ទៅ!

ក៖ អាយុប៉ុន្មានហើយកាលនឹងលោកយាយការ?

ខ៖ គាត់ការអាយុ២៦!

ក៖ ហើយចុះលោកយាយវិញ?

ខ៖ ខ្ញុំឯងណា!
ក៖
ហើយកាលនឹងគាត់ទើបតែអាយុម្ភៃឆ្នាំជាងគាត់ចេះធ្វើផ្ទះធ្វើអីគាត់រៀនពីឪពុក
ម្តាយឬក៏...
ខ៖ ជាងគេធ្វើនឹងណាស់នាង!
ក៖ ជាងហ៎?
ខ៖ អោយជាងគេធ្វើនឹងនាង!
ក៖ តែគាត់ចេះសន្សំដូចជាអីនឹងដើម្បីធ្វើ!
ខ៖ បាទ! គាត់សន្សំ!
ក៖ ដល់ទៅប្រាំឆ្នាំ!
ខ៖ គ្រាន់តែសរសេរនឹងអស់ប្រាំជី ហើយសរសេរនឹងអស់ប្រាំជី
រួចទិញនឹងទាំងអស់នឹងយូរណាស់ផ្សំ!
ក៖ បាទ! ម៉្លោះអីដែរផ្ទះនឹងលោកយាយ?
ខ៖ គេហៅប័កអូន!
ក៖ ផ្ទះប័ក ហើយ...
ខ៖ ចេះកាលនឹងធ្វើផ្ទះមានមួយខ្នងពីរដល់ហើយវានេះ!
ក៖ បាទ!
ខ៖ គេទម្លាក់កាលរីកដែលទម្លាក់នឹងនេះៗផ្ទះអស់មួយហើយណាស់!
ក៖ បាទ!
ខ៖ ហើយយើងមិនចាប់ផ្តើមធ្វើកាលរីកគេទម្លាក់នេះនោះ
មួយជួរនឹងនេះទាំងអស់!
ក៖ អីម!
ខ៖ មួយជួរនឹងនេះទាំងអស់ផ្ទះណាស់!
ក៖ ទម្លាក់ត្រូវ!
ខ៖ គេទម្លាក់កាលនឹងឡានទម្លាក់!
ក៖ ហើយកាលនឹងយាយទៅណាទៅ?
ខ៖ មិត្តអ្នកស្រី?
កាលនឹងមិត្តនៅកំបូលឯណោះនៅបែកបាននៅកំបូលដើររត់បរទះរត់!
ក៖ ហើយយាយ...
ខ៖
ដល់តែនៅមែនទែននៅនៃ...អីគេនៅឯខាងលិចឯណោះនៅមួយខែនៅនឹងអី...
បន្ទាយអីដែលខាងលិចឯណោះបន្ទាយអីទេភ្លេចបាត់ហើយ!
ក៖ តែលោកយាយកាលនឹងពេលដែល...
ខ៖ ហួសព្រែកផ្តៅណាស់!
ក៖ តែយាយកាលនឹងពេលដែលនេះផ្ទះនឹងយាយទៅណាទៅយាយដឹងដែរ?
ខ៖ នៅនោះនឹងបន្ទាយឯណោះ បន្ទាយដែលនៅឯលិចនោះ!
ក៖ បន្ទាយដែលគេជំលៀសទៅនឹងហ័យយាយ?
ខ៖ នឹងៗបន្ទាយដែលនៅខាងជើងព្រែកផ្តៅនឹងគេហៅបន្ទាយអីនឹង?
ក៖ ខ្ញុំអត់ស្គាល់ទេម្តងមិនដែលស្គាល់ផង!
ខ៖ នឹងៗគេជំលៀសទៅនឹងតម្រៀបរទះ ឯណោះនេះ!
ក៖ បាទ! កាលនឹងគេអត់មានជំលៀសទៅណាផ្សេងទេនៅតែក្នុងស្រុកនឹងទេ?
ខ៖ ខ្ញុំរត់ទៅនៅនឹងវត្តឯក ឯណោះកាលជំនាន់អាពាហ៍ទៅនៅវត្តឯក
ទៅនៅវត្តឯក!
ក៖ នៅក្នុងវត្តនឹងម៉ង!
ខ៖ អត់ទេ នៅក្នុងភូមិគេហៅវត្តឯក!
ក៖ អញ្ចឹងគេប្រើលោកយាយ...

ខ៖ នៅនឹងរណ្តៅត្រង់សេ
កងទ័ពរៀនណាមទៅកៀរវាងយើងមកស្រុកវិញណាស់!

ក៖ បាទ!

ខ៖ ដល់ហើយយើងអត់ហ៊ានមក ដល់ស្តែកឡើងមកទៀត
ទៅស្រុកៗមិត្តទៅស្រុក បាននាំគ្នាបររទេះរត់ៗមកនៅនឹងស្រុកយើងវិញមក
អ៊ីច្បាស់ស្រុកៗ

អូ...អររទេះមកវិញគេអត់អោយមកទៀតតែចេះតែបររទេះមកទៅណាស់!

ក៖ បាទ!

ខ៖ រត់មកស្រុកគេអោយមកស្រុកវិញគេជំលៀសមកណាស់
នឹងរៀនណាមគេជំលៀសមកវិញមកកុំអីនឹងងាប់បើនៅតែបន្តិចទៀតនឹងងាប់
បាត់ហើយ កុំតែបានគេជំលៀសមកទេខ្ញុំនោះ!

ក៖ បាទ! ហើយកាលនឹងគេប្រើយាយអោយធ្វើអីដែរជំនាន់អាពាហ៍?

ខ៖ អូ...ធ្វើស្រែកាលនឹងគេធ្វើស្រែរហូត ទៅនៅនឹងធ្វើស្រែ!

ក៖ អ៊ីម...បាទយាយ! ហើយយាយកាលពីសម័យជំនាន់នឹងគេ...

ខ៖ ខ្ញុំ... ខ្ញុំ...

ក៖ បាទ?

ខ៖ កាលពីសម័យអាពាហ៍នឹងកូនខ្ញុំប្រាំមួយនាក់អត់មានងាប់ម្នាក់ទេណាស់

ឡានទម្លាក់ដេកលើទូក (ស្ថាប័នមិនបាន ១៤:៤២)

អាពាហ៍អោយដើររកអុសគេដឹកយកមកទម្លាក់ដេកក្នុងទឹក!

ក៖ បាទ! អញ្ជឹងយាយកាលជំនាន់នឹងដូចជាគេធ្លាប់ធ្វើបាយអីខ្លះដែរ?

ខ៖ ពិបាកណាស់ បានថាពិបាកណាស់កាលជំនាន់អាពាហ៍

គ្រាន់តែអត់អំបិលស៊ីពីរបីខែណោះខ្ញុំ

អត់អំបិលស៊ីពីរបីខែគ្រាន់តែអត់អំបិលស៊ីជំនាន់អាពាហ៍!

ក៖ អ៊ីម! ហើយធ្វើម៉េចទៅអញ្ជឹង?

ខ៖

ដុតកាប់ស្រទោបភ្លោកៗទៅគរៗដុតនឹងអត់ហ៊ាននៅជិតភ្លើងទេខ្លាចឡានហោះ

(យន្តហោះ) ឃើញណាស់ គរដុតយកអំបិលស៊ីណាស់!

ក៖ បាទ!

ខ៖ ដល់អញ្ជឹងយកទឹកដាក់ក្នុងអុងៗហើយយកទឹកនឹងយកទៅរម្ងាស់!

ក៖ អ៊ីម...

ខ៖ រម្ងាស់ចេញជាអំបិល!

ក៖ បាទ!

ខ៖ ដល់តែស៊ីទៅភ្លាវៗ ចុះអំបិលជាងភ្លោកស៊ីទៅភ្លាវៗ

នឹងបើជ្រលក់ត្រីជ្រលក់អីហូបកើតតែបើស្តរហូបអត់កើតទេ!

ក៖ យកអីគេមិញលោកយាយ?

ខ៖ ទឹកដើមភ្លោកនឹងយកទៅដុតគរយកទឹកក្បែរវាយកមកធ្វើអំបិល!

ក៖ យកដុតជាមួយគរ?

ខ៖

នឹងហើយរួចដុតជាមួយនឹងដំបូកអីនឹងយកដំបូករៀងដូចជាអត់ដុះស្មៅរក

កន្លែងណាដែលអត់ដុះស្មៅគាស់ដំបូកនឹងមកយកមកត្រាំទឹកអុងដួសអារងៗ

នឹងយកមករម្ងាស់!

ក៖ អ៊ីម...យកដំបូក?

ខ៖ កុំដូចសារាយអញ្ជឹងណាស់ យកដំបូកនឹងណាស់!

ក៖ ធ្វើអំបិល?

ខ៖ កុំធ្វើអំបិលស៊ី!

ក៖ អ៊ីម! លោកអើយ! លោកយាយដឹងមកពីណាបានធ្វើអញ្ជឹង?

ខ៖ ចុះ! ពេលដែលខ្ញុំរត់ទៅគេជំលៀសទៅនឹងអត់អីស៊ីរត់ទៅ!

ក៖ ប៉ុន្តែដូចជាវិធីសាស្ត្រនៃការធ្វើអំបិលនឹងលោកយាយដឹងមកពីណាដែរលោកយាយ?

ខ៖ ដឹងមកពីណាចេះតែធ្វើស៊ីទៅអត់អីស៊ីហើយ (សើច)!

ក៖ ចេះតែធ្វើទៅចេះបានប្រែៗ (សើច)!

ខ៖ គ្រាន់បានឡែមៗនឹង!

ក៖ ព្រោះខ្ញុំវាឆ្ងល់ថាធ្វើអំបិលយកដីដំបូកយកដីអីដាក់!

ខ៖ ដីកាលនឹងដីវាអត់ដុះស្មៅវាមិនប្រែ ប្រែ!

ក៖ ចាស! ហើយបាន...

ខ៖ អើយកំសត់ណាស់កាលនឹងកុំនិយាយមកអីកាលអាពាហ៍!

ក៖ ដោយសារវាពិបាកពេកនឹងលោកយាយ!

ខ៖ ពិបាកណាស់!

ក៖ អញ្ជឹងជីវិតរបស់លោកយាយបានឆ្លងកាត់នូវបទពិសោធន៍ច្រើនណាស់បានតស៊ូមក!

ខ៖ អើយ!

កូនប្រាំមួយនាក់អត់មានដាប់អីមួយទេបានគុណបុណ្យជួយលោកអើយ!

ក៖ អញ្ជឹងពេលដាច់មកជុំគ្នាឬក៏ម៉េចដែរលោកយាយកាលនឹង?

ខ៖ ចាស!

ក៖ ដាច់ជុំគ្នាហ៍លោកយាយ?

ខ៖ ចាស?

ក៖ ពេលដាច់អាពាហ៍មកបានជុំគ្នាឬក៏ជុំគ្នាពេលជំនាន់អាពាហ៍?

ខ៖ ជុំគ្នាៗទាំងអស់ ជុំគ្នានឹងកាលអាពាហ៍នឹងជុំគ្នានឹង!

ក៖ ចាស!

ខ៖ ចាស!

ក៖ យាយកាលពីជំនាន់អាពាហ៍យាយធ្លាប់ឃើញអាពាហ៍គយកមនុស្សទៅសម្លាប់ចោលទេ? ធ្លាប់ដែរទេយាយ?

ខ៖ ចាស?

ក៖ ធ្លាប់ឃើញអាពាហ៍គយកមនុស្សទៅសម្លាប់ចោលទេ?

ខ៖ កាល...

ក៖ ឃើញផ្ទាល់នឹងភ្នែកណាស់?

ខ៖ នេះកាលគេភៀវខ្ញុំអោយមកនៅនឹងឧត្តុងសុទ្ធតែអ្នកភ្នំពេញតើ

អូ..ជំនាន់អាពាហ៍នឹងមិនដឹងវេទនាលាបអីទេអ៊ីស! វេទនាណាស់!

ក៖ អ៊ីម...អញ្ជឹងកាលនឹងលោកយាយ...

ខ៖ សម្លាប់នឹងសម្លាប់លែងនឹងនិយាយហើយ!

ក៖ អ៊ីម...ចាសលោកយាយ!

ខ៖ នាងមកតែឯងទេហ៍មិញ?

ក៖ យាយអញ្ជឹងដូចជាយាយធ្លាប់ឃើញគេយកមនុស្សទៅសម្លាប់ចោលនៅនឹងភ្នែកអីយាយធ្លាប់អត់?

ខ៖ អូ...អត់ហ៊ានមើលទេគេចេះតែឃើញហើយតែអ្នកទៅហ៊ានមើលទៅ

កាលអាពាហ៍អា-ក នឹងកញ្ជ្រៀវក៏មានដែរ

កុំនិយាយមកកាលជំនាន់អាពាហ៍នោះគ្រាន់តែគ្នាដេកថ្ងៃអីវិននឹង(ភាសាតំបន់) ធ្វើបាបគ្នា!

ក៖ បាទ!

យាយចង់ចាំអីគេខ្លះកាលពីសម័យប៉ុលពតដែលធ្វើអោយលោកយាយបំភ្លេចមិនបានណាស់លោកយាយ?

ខ៖

និយាយបងខ្ញុំមួយនៅនោះគាត់យកគោទៅលក់យកគោទៅលក់នៅឯផ្សារណាស់ ដល់អញ្ចឹងគេមកគេព័ទ្ធជាប់ៗគេយកទៅធ្វើបាបៗកាប់រណ្តៅៗអីរួចហើយអោយ ឈរ ពូជ្រងធ្វើអីដែរ? ខ្ញុំបានបួសរៀនៗបានចេះធម៌ខ្ញុំចេះទេស (ចេះសម្តែងធម៌ទេសនា) ខ្ញុំចេះទេសខ្ញុំបួសរៀននឹងខ្ញុំចេះទេស អញ្ចឹងកុំសម្លាប់គាត់អីគាត់បានបួសរៀនចេះទេសទុកគាត់អោយគាត់ដេកៗលើ ដោះស្រែអាដោះស្រែចម្រោះណាស់ អោយដេកហើយតាំងរោលភ្លើងៗគេធ្វើបាបគាត់ណាស់អត់កាប់អត់សម្លាប់ទេតែ ធ្វើបាបរោលភ្លើង ដល់នាងអើយគេកៀរមកវិញអោយមកស្រុកវិញដំបៅពេញអស់ហើយខ្ទងចុះវារោល ភ្លើងអោយស៊ីតែភ្នែកទុំ!

ក៖ បាទ!

ខ៖ ស៊ីតែភ្នែកទុំកើ ឥលូវនឹងស្លាប់បាត់ហើយ!

ក៖ បានតែភ្នែកទុំពិសារ!

ខ៖ អ៊ីម! ស៊ីតែភ្នែកទុំកាលអាពាហ៍អោយគ្នាស៊ីតែភ្នែកទុំនឹងអ្នកទោស បានកុំនិយាយកាលនឹង!

ក៖ ហើយលោកយាយកាលនឹងពិសារអីដែរ?

ខ៖ កាលនឹងប្តែង? កាលនឹងលាយក្នុងលាយ សាគូ លាយកន្ត្រាងបាយវិលាយអោយស៊ីណាស់!

ក៖ បាទ!

ខ៖ គេថាកុំហូបកន្ត្រាងបាយវិលាយទេកុំហូបកន្ត្រាងបាយវិ ពេទ្យចាក់អត់កើតទេលែងហូបទៅហូបតែគល់ចេកហូបគល់ចេកនឹងម្តងនឹងដាំ បាយគល់ចេកច្រ្កាំគល់ចេកលាយគ្នាណាស់ច្រ្កាំគល់ចេកដាក់នឹងបាយទៅបាយ ខ្មៅព្រឹកចេះតែស៊ីទៅអត់អីស៊ីហើយចេះតែស៊ីទៅ នឹងកាលនឹងកំសត់អញ្ចឹង!

ក៖ អ៊ីម!

ខ៖ ហើយ! បើអោយនិយាយពីរថ្ងៃបាននិយាយអស់ជំនាន់អាពាហ៍នោះ កំសត់ណាស់ចៅ!

ក៖ អូ...តែយាយៗអាចសង្ខេបខ្លីៗណាស់!

ខ៖ បាទ! កំសត់អត់អីស៊ីអត់អីបិលកំសត់ណាស់

ចុះបើឡើងមកទិញនៅនេះគេអោយមក!

ក៖ អូ...កាលនឹងទិញបានដែរ?

ខ៖ គេលួចមកទិញបានកើលួចមកទិញ!

ក៖ គេលួចលក់អោយអញ្ចឹងមក!

ខ៖ នឹងគេលួចលក់អោយដែរតើ

ដូរអំបិលមួយកំប៉ុងប្រាក់មួយរៀលកាលនឹងមានអីបាយប្រាក់សុទ្ធយើងណាស់មួយ រៀលមួយកំប៉ុងមួយរៀលមួយកំប៉ុង!

ក៖ បាទ!

ខ៖ អត់អំបិលស៊ីខ្ញុំពីរបីខែគ្រាន់តែបានអំបិលស៊ី ទៅដកកូនខ្ញុំទៅស្រែដកបានផ្សិតកញ្ចប់ប៉ុណ្ណោះទូលមកមួយៗយំអត់អំបិលស៊ីមិន ដឹងស្មៅស៊ីមើចអត់អំបិលស៊ីសាបពេក ផ្សិតកញ្ចប់យើងអាណុកៗនឹងស៊ីអត់កើតអត់អំបិល នឹងនៅត្រពាំងចំក វត្តឯកនោះកាលអាពាហ៍នោះ!

ក៖ អ៊ីម...ពេលអញ្ចឹងកាលនឹងលោកយាយដែរឬអត់?

ខ៖ ទេកាលអាពាហ៍ពិពាហ៍អត់អីវាអត់អីស៊ីម្លឹងហើយដូចអត់សូរអី
ដល់ត្រូវនឹងគិតថាឈឺវិញលើសឈាមខ្លះលើសឈាម!

ក៖ លោកយាយចាស់ហើយ!

ខ៖ បាទ!

ក៖ កាលមុននៅកំលាំង!

ខ៖

នៅកំលាំងចេះតែដើររើសចេះតែដើរជីកដំលូងជ្រូកដំលូងអីចេះតែឆ្កោះស្មៅរហូប
ចេះតែស៊ីមី(ដំលូងមី)

គ្រាន់តែអត់បាយនឹងស៊ីមីនឹងចូលប៉ុន្មានថ្ងៃឯណោះស៊ីមីទទេដំលូងមីយើងនឹង
ណាស់ស៊ីអត់បាយណាស់!

ក៖ បាទ!

ខ៖ ដាច់បាយដាច់អង្ករស៊ីតែដំលូងមីកាលអាពាហ៍!

ក៖ យាយអើយ! អញ្ចឹងដូចជានៅពេលនឹងលោកយាយធ្លាប់...

ខ៖ ពិបាកកូនអើយកំសត់ណាស់កាលនឹង!

ក៖

ដល់ពេលពិបាកអញ្ចឹងយាយដូចជាធ្លាប់លួចគេដើម្បីនឹងចិញ្ចឹមក្រពះខ្លួនឯងដែរ
ឬទេលោកយាយ?

ខ៖ អត់ទេអត់ដែលលួចអីទេអត់ដែលលួចគេទេ!

ក៖ យាយដូចថារបស់ស៊ីអីអញ្ចឹងណាស់លោកយាយ?

ខ៖ ខ្ញុំអត់ដែលទៅលួចអីគេមកទេ!

ក៖ គេអោយអីហូបនឹងទៅ?

ខ៖

គេអោយអីស៊ីនឹងទៅៗអត់ចេះលួចទេបើលួចគេដឹងគេយកទៅវៃចោលបាត់ត្រូវ
នឹងហើយគ្រាន់តែលួចដំលូងមីនឹងលួចកាស់បើចង់ស៊ីមាន់ខ្លួនឯងនឹងទាល់តែ
លាក់លួចស្ទើរគេអត់អោយស៊ីទេ!

ក៖ អីម...បាទ!

ខ៖ មិនចង់និយាយម៉ង!

ក៖ យាយអញ្ចឹងជីវិតរបស់លោកយាយមានការលំបាកច្រើនអញ្ចឹង...

ខ៖ លំបាកច្រើនណាស់ខ្ញុំជំនាន់អាពាហ៍!

ក៖ ពេលដែលដាច់មកអញ្ចឹងលោកយាយធ្វើអីដើម្បីចិញ្ចឹមជីវិតដែរ?

ខ៖

ធ្វើដូចជាធ្វើនេះធ្វើនោះទៅស៊ីឈ្នួលស្នូងអោយគេច្រូតអោយគេទៅគេអោយអង្ករ
អីទៅកាលជំនាន់អាពាហ៍ បាទ! អូ...មកពីរនាក់ហ៏?

ក៖ បាទ!

ខ៖ បាទ?

ក៖ បាទ!

លោកយាយអញ្ចឹងបន្ទាប់ជីវិតរបស់លោកយាយបានធ្វើអីដើម្បីនឹងចិញ្ចឹមជីវិតដែរ
បន្ទាប់ពីដាច់អាពាហ៍មក?

ខ៖

អូ...មកគេអោយធ្វើស្រែធ្វើអីអញ្ចឹងទៅចិញ្ចឹមកូនបានរស់ទាល់តែត្រូវនឹងទៅ
ស្រែអ្នកណាអ្នកនឹងធ្វើទៅៗពេលចប់ពីនឹងមកណាស់ស្រែអ្នកណាអ្នកនឹងស្នូងទៅ
គ្រាប់គេទម្លាក់ចុះឡានហោះគេទម្លាក់នោះ (យន្តហោះ) កាលនឹងណាស់!

ក៖ បាទ!

ខ៖ កាលនឹងចិតប៉ុន្មានទេកាលនឹងគេទម្លាក់គ្រាប់ នាងឯងអត់ទាន់ទេហ៏?

ក៖ បាទ យាយ?

ខ៖ នាងឯងអត់ទាន់អាពាហ៍ទេហ៏?

ក៖ បាទ! អត់ទាន់ទេយាយ!

ខ៖ អូ! អត់ទាន់ទេវេទនាណាស់!
ក៖ បាទ! អញ្ជឹងពេលនឹងលំបាកខ្លាំងអញ្ជឹងជីវិតរបស់លោកយាយ...
ខ៖ ពិបាកណាស់ជីវិតរបស់ខ្ញុំពិបាកណាស់រាល់ថ្ងៃនឹងក៏ដោយ!
ក៖
អី...កាលនឹងលោកយាយរស់នៅជាមួយនឹងលោកតាកាលនឹងលោកតាគាត់មិន
ទាន់ស្លាប់នៅក្នុងជំនាន់ប៉ុលពតទេហ្នឹងលោកយាយ?
ខ៖ នឹងហើយរស់នៅជាមួយនឹងគ្នានឹង!
ក៖ អញ្ជឹងនៅពេលដាច់មក...
ខ៖ គាត់ទើបតែមកដែរពេលចប់នឹងគាត់ស្លាប់ ៧៥ (ឆ្នាំ១៩៧៥)
ហើយនឹងណាស់គាត់ស្លាប់នឹងណាស់៧៥ (១៩៧៥)!
ក៖ បាទ!
ខ៖ បាទ!
ក៖
អញ្ជឹងនៅពេលដែលដាច់មកដំបូងៗភ្លាមៗនឹងលោកយាយនឹងគាត់ធ្វើគេអីដើ
ម្បីនឹងចិញ្ចឹមជីវិត?
ខ៖ មកពេលមកនឹងឡើងភ្នែក!
ក៖ ឡើងភ្នែក? តែមួយនឹងទេហ្នឹងលោកយាយ?
ខ៖ នឹងហើយ!
ក៖ ចុះពីមុនមក?
ខ៖ ពីមុនមកក៏ឡើងភ្នែកដែរ!
ក៖ អូ...ហើយលោកយាយជួយគាត់អញ្ជឹងទៅ?
ខ៖ រួចកាលពីអាពាហ៍នឹងគេអោយឡើងភ្នែកដែរ
ទៅអាពាហ៍នឹងគេអោយឡើងភ្នែកដែរ!
ក៖ អញ្ជឹង?
ខ៖ បាទ!
ទៅជំនាន់អាពាហ៍គេអោយឡើងភ្នែកទាំងអស់លួចទុកយកមកផ្ទះខ្លះលាក់ទុកក្នុ
ងដំបូកជីកត្រង់សេអញ្ជឹងដល់ឃើញមកចូលក្នុងត្រង់សេភ្លើងផ្សែងភ្លើងហុយៗ
ណាស់ នឹងម្ចាស់ស្តុរទៅ!
ក៖ បាទយាយ!
ខ៖ គេអោយស្តុរឡើងហើយគេចែកមួយអុងៗម្នាក់ទុកគ្រាន់ហូប!
ក៖ បាទ!
យាយហើយទាក់ទងជាមួយនឹងជីវិតរបស់លោកយាយនឹងអី...ពីមុននឹងរហូតមក
ដល់ឥលូវនឹងយាយឆ្លងកាត់នូវការលំបាកអីគេខ្លះដែរនៅក្នុងជីវិតរបស់លោកយា
យដែរធ្វើអោយលោកយាយចងចាំអត់ភ្លេចសោះឡើយណាស់?
ខ៖ ឥលូវនឹងអត់មានពិបាកអីទេឥលូវស្រួលហើយអត់ពិបាកទេ
ឥលូវស្រួលលែងពិបាកហើយ!
ក៖ អីម!
ខ៖ លែងពិបាកហើយឥលូវ!
ក៖ អីម...ដូចពេលមុនធ្លាប់លំបាកអីគេខ្លះដែរយាយ?
ខ៖ នឹងពិបាកដូចដែរខ្ញុំនិយាយប្រាប់នាងឯងមិញនឹងអញ្ជឹង!
ក៖ អីម! តាំងពីមុនមកអញ្ជឹងនឹងលោកយាយនឹង?
ខ៖ បាទ! ដល់តែចប់មកលែងពិបាកហើយឥលូវនឹងលែងអីហើយ!
ក៖ បាទៗ!
ហើយអញ្ជឹងយាយទាក់ទងជាមួយនឹងយាយកាលពីមុនមកយាយធ្លាប់មានក្តីស្រ
មៃថាចង់ធ្វើអីដែរឬទេនៅដែលធំឡើងណាស់យាយ?
ខ៖ ធ្វើអីហ្នឹង! មិនដឹងធ្វើអី!
ក៖ អត់មានទេនឹងលោកយាយ?

ខ៖ អត់ទេអត់មានធ្វើអីទេនាង!

ក៖ អត់មានក្តីស្រមៃអីទេ?

ខ៖ អត់ទេ!

ក៖ ហើយយាយបានរៀនថ្នាក់ទីប៉ុន្មានដែរកាលនឹង?

ខ៖ អត់ទេអត់បានរៀនអីនឹងកេទេ

បានរៀនតែនឹងអាយុប៉ុន្មាន៥០ឆ្នាំហើយកេអោយរៀន ក ខ
បានចាំនឹងនឹងមិនស្គាល់ទេស្គាល់បានអក្សរ គ មួយដែររាល់ថ្ងៃនឹង!

ក៖ ចាស!

ខ៖ ហើយនឹងកេអក្សរ គ (សើច)!

ក៖ ចាស (សើច)!

ខ៖ អត់ចេះអីទេនាងអើយមិនចេះអក្សរមិនចេះអីទេ!

ក៖ ចាស! ចាស់ៗជំនាន់ដើមអញ្ចឹងហើយលោកយាយហើយ...

ខ៖ អត់មានអ្នកណាចេះអីទេ

អក្សរកេសុទ្ធតែឯងអត់ចេះអីនឹងកេអត់បានរៀនអីនឹងកេ!

ក៖ ចាស!

ហើយអញ្ចឹងយាយអី...កាលពីជំនាន់មុននឹងលោកយាយធ្លាប់ចូលចិត្តមុខម្ហូបអី
ដែរមកដល់ឥលូវនឹងយាយ?

ខ៖ ម្ហូបប្តែង?

ក៖ ចាស! ម្ហូបញ្ចាំបាយនឹងលោកយាយ!

ខ៖ ហូបអីហូបតែត្រី សាច់ជ្រូកអីនឹង បើសាច់គោខ្ញុំមិនដែលហូបទេ!

ក៖ អញ្ចឹង?

ខ៖ សាច់ជ្រូកសាច់មាន់អីក៏មិនដែលហូបដែរខ្ញុំ

សាច់គោអីក៏មិនដែលហូបដែរខ្ញុំចំណាស់នេះហើយនោះ (សើច)!

ក៖ (សើច) ចាស! ចូលចិត្តតែត្រី!

ខ៖ (សើច) ទំពារៗនឹងតែវាមិនដាច់!

ក៖

ហើយយាយចំពោះល្បែងវិញកាលពីនៅក្មេងៗលោកយាយចូលចិត្តលេងល្បែងអីកេ
ខ្លះដែរយាយ?

ខ៖ អូ...ខ្ញុំមិនដែលលេងអីទេនាងខ្លិលណាស់!

ក៖ អត់ទេហ៎?

ខ៖ ចេះវាចេះអីនឹងកេទេទល់នឹងចំណាស់នេះហើយមិនដែលវាទេ!

ក៖ (សើច) ហើយចូលចិត្តស្តាប់បទចំរៀងដែរទេលោកយាយ?

ខ៖ អត់ចេះវាចេះអីស្តាប់តែលោក

ឥលូវនឹងចូលចិត្តស្តាប់តែលោកទេសបើក្មេងមើលចូលចិត្តតែអាប៉ៃប៉ៃអីនឹង(
សើច) អោយតែឃើញទៅហើយ!

ក៖ ចាស! ហើយដល់ពេល...

ខ៖ មិនដែលមើលអីទេ!

ក៖ អញ្ចឹងហ៎លោកយាយ?

ដល់ពេលអញ្ចឹងទៅដូចជាលោកយាយដូចជាកាលពីមុនមកលោកយាយអត់ចូល
ចិត្តស្តាប់បទចំរៀងលេងល្បែងអីក៏អត់ចូលចិត្តដែរ?

ខ៖ អត់ទេ អត់ចូលចិត្តទេខ្ញុំ!

ក៖ ចាស!

ហើយអី...ចំពោះយាយវិញយាយចូលចិត្តអីដែរនៅពេលទំនេរអីយាយចូលចិត្តធ្វើអី
ដែរកាលនឹង?

ខ៖ ធ្វើអីហ៎? មានធ្វើអីផងបើកូនពិបាកកូនម្តីងៗកាលនឹង
ឡើងភ្នែកធ្វើស្រែក៏នអង្ករជានអង្ករអារអុសឡើងភ្នែកធ្វើអី!

ក៖ បាទយាយ!

យាយដល់ពេលអញ្ចឹងទាក់ទងជាមួយនឹងបទពិសោធន៍ល្អៗរបស់លោកយាយវិញ
លោកយាយមានបទពិសោធន៍ល្អៗអីខ្លះដែរ?

ខ៖ បទពិសោធន៍អីហ្ន?

ក៖ ដូចជារឿងដែលធ្វើអោយលោកយាយសប្បាយចិត្តណាស់?

ខ៖

សប្បាយចិត្តមានអីបើយើងបានមកៗអញ្ចឹងមកបានការកូនការអីហើយរកមក
អញ្ចឹងទៅបានទៅចាយទៅ!

ក៖ អញ្ចឹងហ្ន?

អូ...ដោយសារតែ...រឿងដែលធ្វើអោយលោកយាយចងចាំល្អៗមានតែប៉ុណ្ណឹងទេហ្ន
លោកយាយ?

ខ៖ បាទ! មានតែប៉ុណ្ណឹងនាង!

ក៖

អត់មានរឿងអីដែលធ្វើអោយលោកយាយចងចាំហើយធ្វើអោយលោកយាយដូច...

ខ៖ អត់មានទេ!

ក៖

អូ...ហើយអញ្ចឹងលោកយាយជាចុងក្រោយលោកយាយមានជាពាក្យពេជ័អីដើម្បី
នឹងផ្តាំផ្ញើទៅដល់កូនចៅជំនាន់ក្រោយ?

ខ៖ ផ្តាំផ្ញើថាម៉េចផ្តាំផ្ញើធ្វើអី?

ក៖

កូនចៅដែលគេបានស្តាប់សំលេងរបស់លោកយាយអញ្ចឹងលោកយាយចង់និយាយ
អីទៅកាន់ពួកគាត់?

ខ៖ ផ្តាំកូនអោយទៅជំនាន់ក្រោយទៀតហ្ន៎ស?

ក៖ បាទយាយ!

ខ៖ ដឹងនិយាយថាម៉េច?

ក៖

យាយអាចនិយាយពីអ្វីដែលចេញពីក្នុងចិត្តរបស់លោកយាយៗចង់អោយគាត់ម៉េ
ចដែរហើយចង់អោយយ៉ាងណាអីស្រេចតែលោកយាយទេអ្វីដែលចេញពីក្នុង
ចិត្តរបស់លោកយាយស្រេចតែលោកយាយនិយាយ? ឬក៏អត់មានទេ?

ខ៖ មិនដឹងនិយាយថាម៉េចតែនាង!

ក៖ រកនឹកទៅលោកយាយ អ៊ឹម...មិនអីទេ!

ខ៖

មានអីឥឡូវបើនៅបានស្រួលបានមានសព្វមុខហើយមានទៅខ្លះអីហួបឥឡូវនឹង
ឥឡូវសម្បូរបែបសម្បូរបទបាយក៏មានអីក៏មានៗទៅខ្លះអីអត់មានជំពាក់អីគេទេ
សប្បាយ!

ក៖ អ៊ឹម!

ខ៖ បាទ! បាយអីធម្មតាអត់មានជំពាក់គេអីទេ បាទ!

ធូរចិត្តហើយឥឡូវនឹងអត់អីទេនាង!

ក៖ បាទ! ធូរចិត្តហើយ!

ខ៖ បាទ!

ក៖

អត់អីទេអញ្ចឹងយាយអី...អត់មានពាក្យអីដើម្បីនឹងផ្តាំផ្ញើជាចុងក្រោយទេនិយាយ
លោកយាយ?

ខ៖ បាទ!

ក៖ បាទ!

ហើយយាយអញ្ចឹងសាសនាវិញលោកយាយកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាតើហិលោកយាយរា
ល់ថ្ងៃនឹង?

ខ៖ កាន់ៗព្រះពុទ្ធសាសនា!
ក៖ អញ្ជឹងលោកយាយជាពុទ្ធបរិស័ទ?
ខ៖ នៅវត្តនៅអីនឹងមានធ្វើអី!
ក៖ យូរឆ្នាំហើយតើហិយាយប្តែង?
ខ៖ អាយុប្តែង?
ក៖ យូរហើយនៅលោកយាយ?
ខ៖ ខ្ញុំកាន់ធម៌អាយុ៨០ឆ្នាំហើយ!
ក៖ អត់ទេលោកយាយកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាយូរហើយឬនៅ?
ខ៖ យូរហើយបើតាំងពីតាខ្ញុំអាយុ៧០ឯណោះ ហើយ៧៥នឹងខ្ញុំកោរៗខ្ញុំ៦០ ៧០ ៨០
នឹងតលូរ៨០ហើយខ្ញុំកាន់នឹងមកនៅនឹងវត្តកាលនឹងសុំសិលប្រាំបីនឹងគេ!
ក៖ ចាសយាយ!
អូ...ដល់ពេលអញ្ជឹងលោកយាយព្រះពុទ្ធសាសនាបានជះឥទ្ធិពលអីគេខ្លះនៅក្នុងជីវិតរបស់លោកយាយ?
ខ៖ ចាស! មានខ្លះអី!
ក៖ អីម!
ខ៖ កូនអោយល្អយមកទៅវត្តៗមានខ្លះអី
កូនខ្ញុំស្រួលសុទ្ធតែផ្ទះធំៗសុទ្ធតែមានសំរាប់បាយហើយនាងអត់មានខ្លះអីទេ!
ក៖ អីម...ចាសយាយ! អី...ដល់ពេលអញ្ជឹងដូចជាព្រះពុទ្ធសាសនាដែលយាយបានកាន់រាល់ថ្ងៃនឹងណាស់បានអប់រំផ្លូវចិត្តលោកយាយឬក៏មានអី...
ខ៖ ចាស! ស្រួលហើយរាល់ថ្ងៃមានអីពិបាកទេស្រួលណាស់មានទៅខ្លះអីទៀត!
ក៖ ហើយ...
ខ៖ ចង់បានអីទៀត!
ក៖ នឹងហើយ! តលូរលោកយាយលែងពិបាកចិត្តហើយន័?
ខ៖ ចាស!
ក៖ ចាស!
ខ៖ ចង់ទិញម៉ូតូទិញ ចង់ទិញឡានទិញ ចង់ទិញអីទិញនឹង!
ក៖ អញ្ជឹង?
ខ៖ ចាស! មានទៅខ្លះអី!
ក៖ អញ្ជឹងលោកយាយចង់បានអីគេ?
ខ៖ អត់ចង់បានអីទេ ចង់បានអីទៀតចំណាស់នេះហើយ!
ក៖ អីម!
ខ៖ អោយតែកូនរកស៊ីបានទៅ នោះបានធ្វើផ្ទះទៀតហើយនោះហើយកន្លែងនេះផ្ទះខាងនោះម្ចាស់គេអត់យកធ្វើថ្មីហើយ!
ក៖ អញ្ជឹងប៉ុណ្ណឹងហើយន័យាយន័?
ខ៖ ចាស! បានហើយអរគុណហើយអោយបានសុខសប្បាយ!
ក៖ ចាសយាយ!
បើសិនជាកំរោងគេដូចជាចង់យកសំលេងយាយដាក់នៅក្នុងខាងវេបសាយអីលោកយាយអនុញ្ញាតដែរទេយាយ?
ខ៖ យកអី?
ក៖
យកសំលេងរបស់យាយដែរថតនៅថ្ងៃនឹងហើយនឹងសំលេងរបស់លោកយាយមិញនឹងដាក់នៅក្នុងវេបសាយណាស់តើយាយអនុញ្ញាតអត់?
ខ៖ (សើច) អត់ចេះនិយាយទេ!
ក៖
បើសិនណាស់បើសិនជាអ្នកគេយកសំលេងរបស់យាយទៅដាក់ហើយនឹងរូបថតអញ្ជឹងយាយអនុញ្ញាតទេ?

ខ៖ ដឹងអីស្រេចតែនាងឯង និយាយអត់ត្រូវផងទេដឹងនិយាយមិញនឹង!

ក៖ (សើច) អត់អីទេគេនឹងស្តាប់ទៀតអញ្ចឹងណាស់យាយ!

ខ៖ បាទ!

ក៖ នឹងហើយ! បាទ!

អរគុណយាយសំរាប់ថ្ងៃនឹងដែលបានចំណាយពេលធ្វើការសម្ភាសមួយនេះសង្ឃឹម
ថាលោកយាយមានសុខភាពល្អហើយនឹងក្រុមគ្រួសារគាត់មានសុភមង្គលហើយនឹង
ឯរកទទួលទានមានបានទាំងអស់គ្នាណាស់យាយ!

ខ៖ បាទ! សាធ្ម!